

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

w sprawie **A. P.**

skazanego z art. 270 § 2 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 stycznia 2013 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego

Sądu Apelacyjnego

z dnia 3 grudnia 2012 r.,

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Argumentacja podniesiona przez skarżącego pozostaje bez związku z treścią zaskarżonego zarządzenia. Odmowa przyjęcia wniosku nastąpiła bowiem z przyczyn formalnych, związanych z nieusunięciem w określonym terminie braków formalnych wniosku (nie sporządzenie go i podpisanie przez adwokata z wyboru).

Skoro po uzyskaniu od wyznaczonego z urzędu obrońcy – adw. N. R. – informacji o niestwierdzeniu podstaw do wznowienia postępowania, (por. k. 33 – 38 i k. 55 – 58), skazany został wezwany, w trybie określonym w art. 120 § 1 k.p.k., do usunięcia braku formalnego jego wniosku i w terminie siedmiu dni braku tego nie usunął, jedynym możliwym rozstrzygnięciem była odmowa przyjęcia wniosku. Wynika to jasno z art. 120 § 2 zdanie drugie k.p.k., zgodnie z którym

niedochowanie 7 – dniowego terminu przewidzianego w art. 120 § 1 k.p.k. powoduje, że pismo uznaje się za bezskuteczne. W tej sytuacji, wobec stwierdzenia, że zaskarżone zarządzenia nie jest dotknięte jakimkolwiek uchybieniem, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.